

Bilag til bet. o. f. t. færdselslov.

nedlægges påstand om frakendelse af førerretten.

Som en mulig løsning af spørgsmålet om politisagsbehandling i første instans kunne der for de politisager, hvori påstand om frakendelse har været nedlagt i underretten, indføjes en regel i lighed med retsplejelovens § 692, stk. 2, sidste pkt., hvorefter domsmænd skulle medvirke i landsretten.

15. *Rigspolitichefen*: Kan anbefale forslaget om indførelse af en promillegrænse ved 0,8 ‰ som et supplement til den nugældende regel i færdselslovens § 16, stk. 1, men må gå imod indførelse af en lavpromillegrænse ved 0,5 ‰.

Finder ikke, at der er tilstrækkelig anledning til at skærpe de gældende regler for kørsel med knallert eller for at knytte kriminaliseringen af overladelse til en fast promilleregel.

Kan i øvrigt anbefale, at alle sager angående overtrædelse af færdselslovens § 16 behandles som politisager, idet det herved forudsættes, at de for statsadvokatsager gældende regler med hensyn til anholdelse, ransgning m. v. fortsat skal være gældende.

16. *Advokatrådet*: Kan tiltræde, at en fast promillegrænse søges indført, også under hensyn til at dette vil bringe loven i nærmere overensstemmelse med retspraksis. Der bør dog kun være een promillegrænse, og man kan tiltræde, at denne bør være 0,8 ‰.

Med hensyn til at overlade føringen af et motordrevet køretøj til en spirituspåvirket person finder rådet, at den nugældende regel, hvorefter kriminaliseringen hviler på et klinisk skøn fra overladerens side, bør opretholdes.

Det er rådets opfattelse, at sager vedrørende overtrædelse af den faste promillegrænse bør behandles som politisager.

17. *Direktøren for fængselsvæsenet*: Finder det påkrævet, at hele spørgsmålet om sanktionspolitikken i sager om spirituspåvirkede motorførere tages op til generel overvejelse.

Man finder det nødvendigt at overveje mulighederne for en begrænsning i anvendelsen af frihedsstraffe i de pågældende sager.

En anvendelse af frihedsstraf i det omfang, hvori det nu sker, og navnlig i det omfang,

hvori frihedsstraffen må forventes anvendt i fremtiden, hvis den nuværende ordning ikke ændres principielt, er i modstrid med en almindelig tendens i kriminalpolitikken i vest-europæiske lande, hvorefter frihedsstraf i videre og videre omfang søges erstattet med andre sanktioner. Allerede i dag udgør antallet af domme efter færdselslovens § 16 nær ved 2/3 af alle domme til ubetinget frihedsstraf. Alle disse frihedsstraffe har karakter af kortvarige anbringelser uden noget nævneværdigt behandlingsmæssigt indhold. Frihedsstraffen bliver herved ganske overvejende behersket af det pønale element.

Det anføres, at der til gennemførelse af muligheder for fuldbyrdelse af det antal frihedsstraffe, som må forventes, hvis det nugældende system ikke ændres, vil kræves meget betydelige bevillinger. Man fremhæver i denne forbindelse 2 forhold. For det første må det anses for urealistisk, at det skulle være muligt at gennemføre disse bevillinger, uden at dette samtidig vil indebære en væsentlig forringelse af behandlingsarbejdet vedrørende fængselsvæsenets øvrige klientel. For det andet må de nævnte udgifter sammenholdes med udgifterne til gennemførelse af øget trafikkontrol m. v. med henblik på opnåelse af en generalpræventiv effekt, idet de 2 investeringsmuligheder må sammenlignes med hensyn til trafik-sikkerhedseffekt.

For så vidt angår den generalpræventive effekt, der består i sanktionsanvendelsens normdannende virkning, finder direktoratet det nærliggende at antage, at en sanktionspolitik, der er nært knyttet til sanktionsfastsættelsen for straffelovsovertrædelser, omfattende bl. a. anvendelsen af betinget dom, har fortrin frem for den nuværende ordning, hvor man ved anvendelse af hæftestraf markerer, at de pågældende overtrædelser ikke er „egentlige forbrydelser“.

Direktoratet finder endvidere, at der er grund til at antage, at en sanktion, der består i en følelig bøde, eventuelt kombineret med en betinget frihedsstraf, og den deri liggende advarsel og trussel, har større specialpræventiv effekt over for den dømte end afsoning af frihedsstraf.

En forudsætning for i et større omfang at afløse frihedsstraffe med bøder, eller bøder kombineret med betingede domme, må være, at bøderne er af en betragtelig størrelses-